

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2006. gada 6. septembrī *

Lieta T-6/05

DEF-TEC Defense Technology GmbH, Frankfurte pie Mainas (Vācija), ko pārstāv
H. Daniels [*H. Daniel*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko
pārstāv D. Botis [*D. Botis*], pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā
Pirmās instances tiesā, —

Defense Technology Corporation of America, Džeksonvilla, Florida (ASV), ko
pārstāv G. Virtenbergers [*G. Würtenberger*] un R. Kuncē [*R. Kunze*], advokāti,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 8. novembra lēmumu (lieta R 493/2002-2) attiecībā uz iebildumu procesu starp *DEF-TEC Defense Technology GmbH* un *Defense Technology Corporation of America*.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*] un S. Papasavs [*S. Papasavvas*],
sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 12. janvārī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 18. aprīlī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2005. gada 2. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2006. gada 7. martā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- 1 8. panta 3. punkts grozītajā Padomes 1993. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) noteic — ja preču zīmes īpašnieks iebilst, preču zīmi neregistrē, ja preču zīmes īpašnieka [aģents] vai pārstāvis iesniedz pieteikumu tās registrācijai savā vārdā bez īpašnieka piekrišanas, ja vien šis [aģents] vai pārstāvis neattaisno savu rīcību.
- 2 17., 55., 61., 65., 79. un 96. noteikums Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko isteno Padomes Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Īstenošanas regula"), ir formulēti šādi:

"17. noteikums

Valodu lietojums iebildumu procedūrās [procesos]

1. Ja paziņojums par iebildumiem nav iesniegts pieteikuma par Kopienas preču zīmes reģistrāciju valodā, ja šī valoda ir viena no Biroja valodām, vai tas ir iesniegts otrajā valodā, kas norādīta, iesniedzot pieteikumu, oponentošā puse [iebildumu iesniedzējs] iesniedz paziņojuma par iebildumiem tulkojumu vienā no šīm valodām viena mēneša laikā pēc tam, kad beidzies periods iebildumu iesniegšanai.

2. Ja pierādījumus iebildumu pamatojumam, kā paredz 16. noteikuma 1) un 2) punkts, neiesniedz iebildumu procesa valodā, iebildumu iesniedzējs iesniedz šā pierādījuma tulkojumu šajā valodā mēneša laikā no dienas, kas beidzies periods iebildumu iesniegšanai, vai, vajadzības gadījumā, termiņā, ko nosaka Birojs, ievērojot 16. noteikuma 3) punktu.

[..]

55. noteikums

Paraksts, vārds, zīmogs

1. Jebkurš Biroja lēmums, paziņojums vai brīdinājums norāda Biroja departamentu vai nodaļu, kā arī atbildīgās amatpersonas vai amatpersonu vārdu vai vārdus. Tos paraksta amatpersona vai amatpersonas, vai arī paraksta vietā uz tiem var būt iespiests vai uzspiests Biroja zīmogs.

2. Biroja priekšsēdētājs var noteikt, ka gadījumos, kad lēmumus, paziņojumus vai brīdinājumus pārraida pa telefaksu vai jebkuriem citiem tehniskiem sakaru līdzekļiem, atbildīgā Biroja departamenta vai nodaļas un amatpersonas vai amatpersonu vārdu precizēšanai vai noteikšanai var izmantot arī citus līdzekļus, nevis zīmogu.

[..]

61. noteikums

Vispārēji noteikumi par paziņojumiem

1. Birojā veiktās procedūras jebkuri Biroja paziņojumi ir oriģināls dokuments, kura kopiju apstiprina vai apzīmogo ar Biroja zīmogu, vai arī tā ir šādi apzīmogota datorizdrukā. Dokumentu kopijām, kas nāk no pusēm pašām, šādu apstiprinājumu nepieprasa.

2. Paziņojumus piegādā:

- a) pa pastu saskaņā ar 62. noteikumu;
- b) nododot personīgi saskaņā ar 63. noteikumu;
- c) ievietojot pasta kastītē Birojā saskaņā ar 64. noteikumu;
- d) ar telefaksu un citiem tehniskiem līdzekļiem saskaņā ar 65. noteikumu;
- e) paziņojot publiski saskaņā ar 66. noteikumu.

[..]

65. noteikums

Izziņošana ar telefaksa un citu tehnisku līdzekļu starpniecību

1. Izziņošanu ar telefaksa starpniecību realizē, pārraidot paziņojamā dokumenta oriģinālu vai kopiju, kā paredzēts 61. noteikuma 1) punktā. Šādas pārraidīšanas sīkākus noteikumus nosaka Biroja priekšsēdētājs.

2. Sīkākus noteikumus izziņošanai ar citu tehnisko sakaru līdzekļu starpniecību nosaka Biroja priekšsēdētājs.

[..]

79. noteikums

Paziņojumi rakstveidā vai ar citiem līdzekļiem

Pieteikumus Kopienas preču zīmes reģistrācijai, kā arī jebkuru citu Regulā paredzētu pieteikumu un visus pārējos Birojam adresētos paziņojumus iesniedz šādi:

- a) iesniedzot Birojā attiecīgā dokumenta parakstītu oriģinālu vai nu pa pastu, piegādājot personīgi, vai ar jebkuriem citiem līdzekļiem; iesniegto dokumentu pielikumus parakstīt nevajag;

- b) pārraidot parakstītu oriģinālu pa telefaksu saskaņā ar 80. noteikumu;

- c) ar teleksu vai telegrammu saskaņā ar 81. noteikumu;

- d) pārraidot paziņojuma saturu ar elektroniskiem sakaru līdzekļiem saskaņā ar 82. noteikumu.

[..]

96. noteikums

Rakstiskās procedūras [Rakstveida procesi]

1. Neierobežojot Regulas [Nr. 40/94] 115. panta 4. un 7. punktu, un, ja vien šie noteikumi neparedz citādi, rakstveida procesos Birojā ikviena puse [lietas dalībnieks] var lietot jebkuru Biroja valodu. Ja izvēlētā valoda nav procesos lietotā valoda, lietas dalībnieks nodrošina tulkojumu šajā valodā mēneša laikā no oriģinālā dokumenta iesniegšanas dienas. Ja pieteicējs Kopienas preču zīmei ir vienīgais lietas dalībnieks Biroja procesos un pieteikuma Kopienas preču zīmei iesniegšanai lietotā valoda nav viena no Biroja valodām, tulkojumu var iesniegt arī otrajā valodā, ko pieteicējs norādījis savā pieteikumā.

2. Ja vien šie noteikumi neparedz citādi, Biroja procesos izmantojamus dokumentus var iesniegt jebkurā Kopienas oficiālajā valodā. Ja šādos dokumentos lietotā valoda nav procesos lietotā valoda, Birojs tā noteiktā termiņā var pieprasīt tulkojumu šajā valodā vai pēc procesā iesaistītā lietas dalībnieka izvēles jebkurā Biroja valodā.”

3. Saskaņā ar Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) priekšsēdētāja 1997. gada 1. aprīļa lēmuma Nr. EX-97-1, ar ko nosaka ITSB lēmumu, paziņojumu un brīdinājumu formu, 1. pantu — gadījumos, kad ITSB lēmums, paziņojums vai brīdinājums ir nosūtīts pa faksu, ITSB departamenta vai nodaļas, kā arī atbildīgās amatpersonas vai amatpersonu noteikšanai pietiek ar to, ja dokumenta sākumdaļā ir norādīts departamenta vai nodaļas nosaukums un ja lēmuma, paziņojuma vai brīdinājuma beigās ir norādīts pilns atbildīgās amatpersonas vai amatpersonu vārds. Vārda vai vārdu norādīšana var tikt papildināta ar atbildīgās amatpersonas vai amatpersonu paraksta faksimilu.

Prāvas priekšvēsture

4. 1997. gada 16. septembrī *DEF-TEC Defense Technology GmbH* iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu ITSB, pamatojoties uz Regulu Nr. 40/94.

- 5 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija grafiska preču zīme "FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR", kas attēlota šādi:

- 6 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 5., 8. un 13. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām. Attiecībā uz katru no šīm klasēm preces atbilst šādam aprakstam:
- "Farmaceitiskās, veterinārās un higiēnas preces; diētiskie produkti medicīniskiem nolūkiem, zīdaiņu uzturs; plāksteri, pārsienamie materiāli; materiāli zobu plombēšanai un zobu nospiedumu izgatavošanai; dezinfekcijas līdzekļi; preparāti kaitēkļu iznīcināšanai; fungicīdi, herbicīdi", kas ietilpst 5. klasē;
  - "Rokas darbarīki un ar roku darbināmās ierīces; galda piederumi; aukstie ieroči; skuveklī ", kas ietilpst 8. klasē;
  - "Municija, lādiņi, kairinošās gāzes smidzinātāji, citi ieroči uzbrukumam vai aizsardzībai", kas ietilpst 13. klasē.

- 7 1998. gada 7. decembrī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetens*] Nr. 93/1998.
- 8 1996. gada oktobrī *Defense Technology Corporation of America*, Džeksonvillā reģistrēta sabiedrība, izpirka sabiedrības *Defense Technology Corporation of America*, kas darbojas saskaņā ar Vaiomingas štata tiesību aktiem (turpmāk tekstā — “Vaiomingas sabiedrība”), aktīvus. Šādi persona, kas iestājusies lietā, ieguva preču zīmi “FIRST DEFENSE”.
- 9 1999. gada 8. martā persona, kas iestājusies lietā, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju.
- 10 Pamatojot savus iebildumus, persona, kas iestājusies lietā, it īpaši atsaucās uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punktu, uzskatot, ka minētās normas izpratnē prasītāja bija tās aģents un ka šis aģents bez tās piekrišanas bija lūdzis reģistrēt apzīmējumu, kas ir gandrīz identisks virknei Savienotajās Valstīs reģistrētu preču zīmju, kuru īpašnieks bija persona, kas iestājusies lietā. Šajā gadījumā iebildumi bija balstīti uz amerikāņu preču zīmēm “FIRST DEFENSE”, kuras bija reģistrētas šādi:
- vārdiska preču zīme “FIRST DEFENSE”, kas reģistrēta 1993. gada 6. aprīlī ar reģistrācijas Nr. 1 763 666 attiecībā uz “neeksplozīvu aizsardzības ieroci, kas ir aerosola konteinerā iesaiņota organiska kairinoša gāze”, kas ietilpst 13. klasē;
  - grafiska preču zīme, kas reģistrēta 1995. gada 28. martā ar reģistrācijas Nr. 1 885 967 un sastāv no lidojoša ērgļa attēla, attiecībā uz 13. klasē ietilpstošajām precēm;

- grafiska preču zīme "DEF-TEC PRODUCTS", kas reģistrēta 1993. gada 7. septembrī ar reģistrācijas Nr. 1 792 165 un izvietota trīsstūrveida figūras iekšpusē, attiecībā uz 13. klasē ietilpstošajām precēm.
- 11 Ar 2002. gada 21. marta lēmumu Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumus tiktāl, ciktāl tie bija balstīti uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punktu, un attiecīgi noraidīja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz 8. klasē ietilpstošajiem "aukstajiem ieročiem" un 13. klasē ietilpstošo "munīciju, lādiņiem, kairinošās gāzes smidzinātājiem, citiem ieročiem uzbrukumam vai aizsardzībai".
- 12 2002. gada 21. maijā prasītāja par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību ITSB, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 57.–59. pantu.
- 13 Ar 2004. gada 8. novembra lēmumu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") ITSB Apelāciju otrā padome noraidīja apelāciju un piesprieda prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 14 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību par lēmuma atcelšanu daļā, kas attiecas uz pirmo pamatu;

— noraidīt prasību daļā, kas attiecas uz otro pamatu, ja tiesa nospriež atstāt spēkā kā pamatotu Apstrīdētā lēmuma iznākumu, pamatojoties uz citiem argumentiem, un šādā gadījumā piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— pakārtoti — apmierināt prasību vienīgi attiecībā uz otro pamatu, nododot lietu atpakaļ Apelāciju padomēm, un piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

16 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 17 Prasītāja, pamatojot savu prasību, izvirza divus pamatus. Izvirzot pirmo pamatu, prasītāja apgalvo, ka Iebildumu nodaļas lēmums, kas neesot bijis pienācīgi parakstīts, ir spēkā neesošs. Izvirzot otro pamatu, prasītāja apgalvo, ar ka Apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punkts.

Par pirmo pamatu — Iebildumu nodaļas lēmuma spēkā neesamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 18 Prasītāja uzskata, ka Iebildumu nodaļas lēmums, kas tai tika pārraidīts vienīgi pa telefaksu, ir spēkā neesošs. Faktiski uz tā nav minētās nodaļas darbinieku, kas pieņēmuši šo lēmumu, parakstu. Savukārt no Īstenošanas regulas 79. noteikuma a) un b) apakšpunkta izriet, ka viens no veidiem, kādā ITSB ir iesniedzami paziņojumi, ir parakstīta oriģināla pārraidīšana pa telefaksu. Fakts, ka šis apgalvojums netika izvirzīts procesā Apelāciju padomē, nevar atspēkot secinājumu, saskaņā ar kuru Iebildumu nodaļas lēmums ir spēkā neesošs.
- 19 ITSB norāda, ka pamats ir nepieņemams daļā, kurā prasītāja lūdz Pirmās instances tiesai atzīt Iebildumu nodaļas lēmumu par spēkā neesošu. Turklāt tā atzīmē, ka prasītāja izvirza šo pamatu pirmoreiz, jo nav apstrīdējusi Iebildumu nodaļas lēmumu

procesā Apelāciju padomē. Ja šis pamats ir izvirzīts, lai apgalvotu, ka Apstrīdētais lēmums esot atceļams daļā, kurā Apelāciju padomei pēc savas iniciatīvas vajadzētu konstatēt būtisku formas pārkāpumu, kādēļ Iebildumu nodaļas lēmums esot prettiesisks, tad šis arguments nav pamatots. ITSB atgādina, ka šajā gadījumā ir jāpiemēro Īstenošanas regulas 55., 61. un 65. noteikums. ITSB uzskata, ka Īstenošanas regulas 55. noteikuma 2. punkts piešķir ITSB priekšsēdētājam tiesības noteikt vairākus ITSB lēmumu paziņošanas veidus, nepieprasot, lai uz tiem obligāti būtu lēmumus pieņēmušo darbinieku paraksts. Šajā nolūkā it īpaši tika pieņemts lēmums Nr. EX-97-1. Turklāt ITSB lēmums, kas ietver iespēstā veidā atveidotus lēmumu pieņēmušo Iebildumu nodaļas darbinieku vārdus, atbilst visiem tā pieņemšanai izvirzītajiem formālajiem noteikumiem.

20 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka šis pamats ir nepieņemams.

Pirmās instances tiesas vērtējums

— Par pieņemamību

21 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 1. punktam prasību Kopienu Tiesā var celt tikai par Apelāciju padomju lēmumiem. Tāpēc ir pamats uzskatīt, ka šādu prasību ietvaros ir pieņemami tikai tie pamati, kas izvirzīti par Apelāciju padomes lēmumu [Pirmās instances tiesas 2005. gada 7. jūnija spriedums lietā T-303/03 *Lidl Stiftung/ITSB — REWE-Zentral* (“Salvita”), Krājums, II-1917. lpp., 59. punkts].

- 22 Tomēr apjomu, kādā Apelāciju padomei jāpārbauda lēmums, kas ir prasības priekšmets, principā nenosaka tikai tie pamati, ko izvirzījis lietas dalībnieks, kas cēlis prasību. Līdz ar to, pat ja lietas dalībnieks, kas cēlis prasību, nav izvirzījis īpašu pamatu, Apelāciju padomei tomēr ir pienākums pārbaudīt, ievērojot visus atbilstošos tiesiskos un faktiskos apstākļus, vai likumīgi varēja pieņemt lēmumu, kas ir apelācijas sūdzības priekšmets, vai nē [šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā T-308/01 *Henkel/ITSB — LHS (UK)* ("KLEENCARE"), *Recueil*, II-3253. lpp., 29. punkts, un 2005. gada 1. februāra spriedumu lietā T-57/03 *SPAG/ITSB — Dann un Backer* ("HOOLIGAN"), Krājums, II-287. lpp., 18. punkts].
- 23 Savukārt šajā lietā prasītāja procesā Pirmās instances tiesā atsauca uz to, ka Iebildumu nodaļas lēmums nav spēkā paraksta neesamības dēļ. Lai gan šis pamats procesā Apelāciju padomē netika izvirzīts, un, pieņemot, ka ir konstatēts piemērojamo formālo noteikumu pārkāpums, Apelāciju padomei tas bija jāizvirza pēc savas iniciatīvas.
- 24 Tādējādi ir jānorāda iebildums par nepieņemamību, ko izvirzījis ITSB un persona, kas iestājusies lietā, jo Pirmās instances tiesas kompetencē ir pārbaudīt, vai Apelāciju padome bija pieļāvusi kļūdu, pati pēc savas iniciatīvas neizskatot iespējamo būtisku formas pārkāpumu, ko radītu paraksta neesamība uz Iebildumu nodaļas lēmuma.

— Par lietas būtību

- 25 Vispirms ir jānorāda, ka Īstenošanas regula ietver procesuālās normas, kas piemērojamas šajā konkrētajā lietā. Pretēji prasītājas apgalvotajam Īstenošanas

regulas 79. noteikuma a) un b) apakšpunkts nav piemērojams, ņemot vērā, ka tas attiecas uz paziņojumu iesniegšanu ITSB. Īstenošanas regulas 55., 61. un 65. noteikums attiecas uz paziņojumiem, ko izdevis ITSB, un līdz ar to tās ir normas, kas piemērojamas šajā konkrētajā lietā.

- 26 No Īstenošanas regulas 55. noteikuma izriet, ka jebkurā ITSB lēmumā, paziņojumā vai brīdinājumā jānorāda ITSB departamenta vai nodaļas nosaukums, kā arī atbildīgās amatpersonas vai amatpersonu vārds. Tos paraksta minētās amatpersonas, vai arī paraksta vietā uz tiem var būt iespiests vai uzspiests ITSB zīmogs, turklāt ITSB priekšsēdētājs var noteikt, ka gadījumos, kad lēmumus, paziņojumus vai brīdinājumus pārraida pa telefaksu vai pa jebkuriem citiem tehniskiem sakaru līdzekļiem, ITSB departamenta vai nodaļas identificēšanai var izmantot citus līdzekļus. Īstenošanas regulas 61. noteikuma 2. punkta d) apakšpunkts atzīst, ka lēmumu paziņošana, pārraidot tos pa telefaksu, ir spēkā esoša, ja ITSB priekšsēdētājs ir noteicis šādas pārraidīšanas sīkākus noteikumus atbilstoši Īstenošanas regulas 65. noteikuma 1. punktam. Turklāt saskaņā ar lēmuma Nr. EX-97-1 1. pantu ir pietiekami, ja departamenta vai nodaļas nosaukums ir norādīts dokumenta sākumdaļā un ja lēmuma, paziņojuma vai brīdinājuma beigās ir norādīts atbildīgās amatpersonas vai amatpersonu pilns vārds.

- 27 Šajā lietā ir jākonstatē, ka nodaļas lēmumā ir, pirmkārt, norāde par ITSB departamentu un nodaļu, kas to pieņēmusi, un, otrkārt, atbildīgo amatpersonu vārdi. Līdz ar to Iebildumu nodaļas lēmuma paziņošana pa faksu bez paraksta atbilst Īstenošanas regulā un lēmumā Nr. EX-97-1 noteiktajām prasībām. Tādējādi Apstrīdētais lēmums prasītajai ir paziņots pareizi un atbilstoši.

- 28 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 29 Prasītāja norāda, ka Vaiomingas sabiedrības priekšsēdētājs Oliveris [*Oliver*] 1996. gada 1. jūnija deklarācijā bija sniedzis skaidru un precīzu piekrišanu, pilnvarojot prasītāju veikt attiecīgās preču zīmes reģistrāciju. Līdz ar to, izpērkot Vaiomingas sabiedrības aktīvus, personai, kas iestājusies lietā, neesot nodotas nekādas preču zīmes tiesības attiecībā uz 1996. gada 1. jūnija deklarācijā norādītajām preču zīmēm, jo atteikšanās no minētajām tiesībām notika, pirms tika noslēgts pirkuma līgums.
- 30 Prasītāja arī norāda, ka persona, kas iestājusies lietā, nevienā brīdī nemēģināja atsaukt piekrišanu, ko sniedzis Oliveris, un vienīgi atsaucās uz faktu, ka tā nav zinājusi par minēto piekrišanu. Turklāt faktu, ka Oliveris, iespējams, nav informējis personu, kas iestājusies lietā, par 1996. gada 1. jūnija deklarācijas esamību, nevar attiecināt uz prasītāju, jo prasītāja uzskata, ka tai nav jāpārbauda, vai Oliveris bija norādījis uz 1996. gada 1. jūnija deklarācijas esamību. Faktiski šī iespējamā neinformēšana skar tikai Vaiomingas sabiedrības aktīvu izpirkuma līguma puses, jo tām bija pienākums izrādīt pienācīgu rūpību attiecībā uz minētās vienošanās noslēgšanu.
- 31 Turklāt prasītāja norāda, ka nevienā Regulas Nr. 40/94 normā nav minēts, ka piekrišanas spēkā esamība ir ierobežota laikā. Līdz ar to fakts, ka reģistrācijas pieteikums tika iesniegts tikai 1997. gadā, nekādi nevar ietekmēt saņemtās piekrišanas spēka esamību. Turklāt Apelāciju padome nevarot balstīt savu pozīciju uz apgalvojumu, ka preču zīmes tiesību nodošana bez maksas bija neparasta, tādēļ ka

šis apgalvojums attiecas uz komerciāla rakstura apsvērumiem, kas ir ārpus tās kompetences jomas. Visbeidzot prasītāja atgādina, ka deklarācija par piekrišanu ir pietiekams pamatojums attiecīgās preču zīmes pieteikuma iesniegšanai, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punktu.

- 32 ITSB piekrīt prasītājas viedoklim attiecībā uz 1996. gada 1. jūnija deklarāciju, uzskatot, ka minētā deklarācija ietvēra preču zīmes tā brīža īpašnieka skaidru un precīzu piekrišanu, pilnvarojot prasītāju lūgt attiecīgās preču zīmes reģistrāciju Eiropā. Turklāt, pieņemot, ka Olivers nebija informējis personu, kas iestājusies lietā, par deklarācijas esamību, šis apstāklis nevar ietekmēt sniegtās piekrišanas spēkā esamību. Tā kā Apstrīdētajā lēmumā netika atzīts, ka 1996. gada 1. jūnijā saņemtā piekrišana ir spēkā esoša, Apelāciju padome esot izdarījusi kļūdainu secinājumu. Tomēr šāda kļūda nav pamats Apstrīdētā lēmuma atzīšanai par spēkā neesošu.

- 33 Faktiski ITSB uzskata, ka personai, kas iestājusies lietā, nav saistoša Vaiomingas sabiedrības priekšsēdētāja piekrišana. Jebkurā gadījumā ITSB uzskata, ka jautājums par to, vai personai, kas iestājusies lietā, ir saistoša iepriekšējā īpašnieka piekrišana, ir atkarīgs no attiecīgo līguma noteikumu interpretācijas, kā arī no dažādām vienošanām, ko noslēgušas puses, it īpaši ņemot vērā piemērojamās Amerikas līgumtiesību normas. Savukārt ārvalstu tiesības esot faktu jautājums, ko Apelāciju padome nebija izvērtējusi un šī iemesla dēļ Pirmās instances tiesa nevarot pamatot secinājumu ar faktiem, kuri Apstrīdētajā lēmumā nav tikuši vērtēti.

34 Pirmkārt, pieņemot, ka piekrišana turpināja būt spēkā pēc Vaiomingas sabiedrības aktīvu izpirkuma, ko veica persona, kas iestājusies lietā, ITSB uzskata, ka ir jānovērtē, vai piekrišana ir uzskatāma par atsauktu ar dienu, kurā ir izbeigušās komerciālās attiecības starp prasītāju un personu, kas iestājusies lietā, vai nē. Šajā sakarā ITSB norāda, ka 1996. gada 1. jūnija deklarācija ir atteikšanās no tiesībām iebilst pret attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kā to veica prasītāja, un nevis tiesību nodošana precīzā izpratnē. Savukārt šāda atteikšanās varētu izrietēt no vienpusējas deklarācijas, kas būtu saistoša tikai personai, kura to ir veikusi, tādējādi darbojoties tikai *inter partes*. Katrā ziņā, ja var pieņemt, ka, izbeidzoties komerciālajām attiecībām ar aģentu, vairs nepastāv pamats piekrišanas turpmākai spēkā esamībai, tad, piekrišana nevarētu būt spēkā pēc minētā izpirkuma.

35 Otrkārt, pieņemot, ka piekrišana nebija spēkā pēc Vaiomingas sabiedrības aktīvu izpirkuma, ko veica persona, kas iestājusies lietā, ITSB uzskata, ka tādēļ ir jānosaka, vai prasītājam bija pienācīgs pamats, kas varētu kompensēt piekrišanas neesamību. Ir jānorāda, ka Apelāciju padome, šķiet, bija atzinusi, ka prasītāja zināja vai vismaz tai vajadzēja zināt, ka persona, kas iestājusies lietā, nebija tikusi informēta par 1996. gada jūnija mēneša deklarācijas esamību, ņemot vērā, ka personai, kas iestājusies lietā, nebija jāpierāda, ka tai nebija saistoša minētā deklarācija. Tāpat prasītājam tā bija jāinformē vai jādara tai zināms savs nodoms iesniegt reģistrācijas pieteikumu; Apstrīdētajā lēmumā bija atzīts, ka prasītāja esot rīkojusies nelabticīgi. Turklāt prasītāja, apzināti turpinot neinformēt personu, kas iestājusies lietā, esot zaudējusi jebkādu iespēju apgalvot, ka reģistrācijas pieteikums tika iesniegts ar īpašnieka piekrišanu. Jebkurā gadījumā iebildumi, ko iesniedza persona, kas iestājusies lietā, pierādot, ka tā absolūti nepiekrīt prasītājas iesniegtajam reģistrācijas pieteikumam.

36 Līdz ar to ITSB uzskata, ka Pirmās instances tiesai šī prasība būtu jānoraida, ja tā nospriež atstāt spēkā kā pamatotu Apstrīdētā lēmuma iznākumu, pamatojoties uz

citiem argumentiem, vai, ja tas šajā gadījumā nav iespējams, apmierināt prasību daļā, kas attiecas tikai uz otro pamatu, nododot lietu atpakaļ Apelāciju padomēm.

- 37 Persona, kas iestājusies lietā, atgādina, ka prasītājam ir jāsniedz pierādījums par to, ka eksistē preču zīmes īpašnieka pienācīgi izteikta piekrišana. Turklāt persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka Pirmās instances tiesai nav jāņem vērā 1996. gada 1. jūnija deklarācija, tādēļ ka prasītāja bija iesniegusi minētās deklarācijas tulkojumu angļu valodā, kas šajā lietā ir ITSB pieņemta procesa valoda, tikai šī procesa laikā. Savukārt saskaņā ar Regulu Nr. 40/94 un Īstenošanas regulu gadījumā, ja pierādījums netika iesniegts procesa valodā, lietas dalībniekam, kas uz to atsaucas, jāiesniedz tulkojums procesa valodā. Jebkurā gadījumā un neraugoties uz šādu Regulas Nr. 40/94 pārkāpumu, ar 1996. gada 1. jūnija deklarāciju nevarot pierādīt, ka pastāv Olivera pienācīgi izteikta piekrišana, jo galu galā ir zināms, ka prasītāja neesot sniegusi nevienu pierādījumu, ar ko var apliecināt, ka tās reģistrācijas pieteikums bija pienācīgi pamatots.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 38 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 3. punkta mērķis ir nepieļaut, lai preču zīmes īpašnieka aģents ļaunprātīgi izmantotu preču zīmi, jo aģents var izmantot savas zināšanas un pieredzi, kas iegūtas tā komerciālās sadarbības laikā ar īpašnieku, un tādējādi netaisnīgi gūt labumu no paša preču zīmes īpašnieka ieguldītajām pūlēm un veiktajiem ieguldījumiem.

- 39 Tā kā šajā lietā prasītāja procesā Pirmās instances tiesā nav apstrīdējusi savu preču zīmes īpašnieka pārstāvja statusu, ir jānoskaidro, vai prasītāja bija ieguvusi preču zīmes īpašnieka piekrišanu, kas pilnvaro iesniegt apstrīdēto reģistrācijas pieteikumu.
- 40 Attiecībā uz to, ka pastāv skaidra, precīza un beznosacījumu piekrišana, ko sniedzis preču zīmes īpašnieks, kas prasītāju pilnvaro iesniegt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, ir jāatgādina, ka Apelāciju padome uzskatīja, ka šāda piekrišana nevarētu izrietēt no 1996. gada 1. jūnija deklarācijas.
- 41 ITSB savos rakstveida dokumentos norāda, ka Apelāciju padome kļūdaini secināja, ka 1996. gada 1. jūnija deklarācija nesaturēja skaidru, precīzu un beznosacījumu piekrišanu. Tomēr šajā sakarā attiecībā uz ITSB procesuālo nostāju ir jāatgādina, ka Pirmās instances tiesa savā 2005. gada 25. oktobra spriedumā lietā T-379/03 *Peek & Cloppenburg/ITSB* (“Cloppenburg”) (Krājums, II-4633. lpp., 22. punkts) uzskatīja, ka ITSB nav pienākuma sistemātiski aizstāvēt katru apstrīdēto Apelāciju padomes lēmumu vai obligāti pieņemt lēmumu noraidīt visas apelācijas sūdzības, kas iesniegtas par šādu lēmumu [Pirmās instances tiesas 2004. gada 30. jūnija spriedums lietā T-107/02 *GE Betz/ITSB — Atofina Chemicals* (“BIOMATE”), Krājums, II-1845. lpp., 34. punkts]. Tomēr tas nevar izvirzīt prasījumus ar mērķi panākt Apelāciju padomes lēmuma atcelšanu vai grozīšanu, pamatojoties uz punktu, kas nav ticis izvirzīts prasības pieteikumā, vai izvirzīt pamatus, kas prasības pieteikumā nav norādīti (šajā sakarā skat. Tiesas 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-106/03 *P Vedial/ITSB*, Krājums, I-9573. lpp., 34. punkts).

- 42 No tā izriet, ka ITSB ir tiesīgs atteikties no Apelāciju padomes argumentācijas, izvirzot juridiski atšķirīgus viedokļus no tiem, kas izvērsti Apstrīdētajā lēmumā, ar nosacījumu, ka ITSB piedāvātie argumenti nav pielīdzināmi jauniem atcelšanas pamatiem.
- 43 Attiecībā uz personas, kas iestājusies lietā, argumentu, saskaņā ar kuru Apelāciju padomei nebūtu jāņem vērā 1996. gada 1. jūnija deklarācija tādēļ, ka tā nebija tulkota procesa valodā, lai gan Apelāciju padome esot noraidījusi personas, kas iestājusies lietā, iesniegtos dokumentus, jo nebija tulkojuma, ir jānorāda — lēmums noraidīt minētos dokumentus tika pieņemts, pamatojoties uz Īstenošanas regulas 17. noteikuma 2. punktu. Savukārt šī norma atkāpjas no vispārēji piemērotā valodu režīma dokumentu veidošanā un izmantošanā procesos ITSB, kā to paredz šīs regulas 96. noteikuma 2. punkts un saskaņā ar kuru gadījumā, ja šie dokumenti nav sastādīti procesa valodā, ITSB var pieprasīt, lai tā noteiktajā termiņā tiktu veikts tulkojums šajā valodā vai, pēc lietas dalībnieka izvēles, ITSB valodās. Tādējādi Īstenošanas regulas 17. noteikuma 2. punkts uzliek lietas dalībniekam, kas uzsācis procesu *inter partes*, smagāku pienākumu nekā tas, ko lietas dalībniekiem parasti uzliek procesos ITSB. Šī atšķirība ir pamatota ar nepieciešamību precīzi ievērot pušu sacīkstes principu, kā arī procesuālo līdzekļu vienlīdzību starp pusēm procesos *inter partes* [Pirmās instances tiesas 2002. gada 13. jūnija spriedums lietā T-232/00 *Chef Revival USA/ITSB — Massagué Martín* (“Chef”), *Recueil*, II-2749. lpp., 42. punkts].
- 44 Attiecībā uz papildu dokumentu tulkojumu ITSB ir rīcības brīvība atbilstoši Īstenošanas regulas 96. noteikuma 2. punktam. Attiecīgi šajā lietā prasītāja ievēroja Īstenošanas regulas 96. noteikuma 1. punkta prasības, tādēļ ka tā iesniedza prasību vācu valodā un noteiktajā termiņā iesniedza tulkojumu angļu valodā (Apstrīdētā lēmuma 11. un 14. punkts). Fakts, ka Apelāciju padome nebija uzskatījusi par

vajadzīgu, pamatojoties uz Īstenošanas regulas 96. noteikuma 2. punktu, iegūt tulkojumu 1996. gada 1. jūnija deklarācijai — dokumentam, kas pievienots prasībai, — nevarot būt vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, ņemot vērā, ka Īstenošanas regulas 96. noteikuma 1. un 2. punkts regulē objektīvi atšķirīgas situācijas.

45 Attiecībā uz 1996. gada 1. jūnija deklarācijas saturu ir jānorāda, ka deklarācija nosaka, ka Vaiomingas sabiedrība skaidri atsakās no visām tiesībām ("expressly waives all of the rights") uz attiecīgo preču zīmi, ko paredzēts reģistrēt Eiropā. Turklāt 1996. gada 1. jūnija deklarācijas pielikumā, ko Apelāciju padome atļāva iesniegt debašu laikā, ir skaidri norādīts, kuras preču zīmes aptvēra minētā deklarācija.

46 Turklāt ir jāatgādina, ka laikā, kad tika pieņemta 1996. gada 1. jūnija deklarācija, prasītāja un Vaiomingas sabiedrība bija nodibinājušas reālas un spēkā esošas komerciālas attiecības, un šis apstāklis var izskaidrot faktu, ka iepriekšējais īpašnieks bija nolēmis sniegt savu piekrišanu bez mantiskas atlīdzības. Katrā ziņā fakts, ka eventuāli šāda vienošanās var būt netipiska, pats par sevi, kā to secināja Apelāciju padome, nevar ietekmēt reāli sniegtas piekrišanas spēkā esamību.

47 Tas, ka Olivers varbūtēji neinformēja personu, kas iestājusies lietā, par 1996. gada 1. jūnija deklarācijas esamību, nav pamats, lai apšaubītu šajā datumā saņemtās piekrišanas spēkā esamību.

48 Tādējādi piekrišana, ko prasītāja saņēma 1996. gada jūnijā, ir jāuzskata par skaidru, precīzu un beznosacījumu piekrišanu šajā datumā.

- 49 Attiecībā uz jautājumu par to, vai piekrišana bija joprojām spēkā reģistrācijas pieteikuma dienā — 1997. gada 16. septembrī —, ir jāatzīmē, ka preču zīmes īpašnieka maiņa notika laikā starp dienu, kad tika sniegta piekrišana, un dienu, kad tika iesniegts attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikums. Tomēr ir jānorāda, ka Apelāciju padome, kļūdaini uzskatot, ka 1996. gada 1. jūnija deklarācija neietvēra skaidru, precīzu un beznosacījuma piekrišanu, pilnvarojot prasītāju iesniegt attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, nenoskaidroja jautājumu par to, vai minētā piekrišana bija spēkā pēc Vaiomingas sabiedrības aktīvu pirkuma. Tā kā šis jautājums, kura risinājums ir cieši atkarīgs no tiesībām, kas piemērojamas juridiskajās un komerciālajās attiecībās starp pusēm, procesā ITSB netika vērtēts, Pirmās instances tiesa nevar lemt par šo jautājumu.
- 50 Faktiski Apelāciju padomei bija jāpārbauda, ņemot vērā tiesību aktus, kas piemērojami starp pusēm pastāvošajās juridiskajās un komerciālajās attiecībās, vai un attiecīgā gadījumā kādā apjomā minētās attiecības turpināja būt spēkā pēc Vaiomingas sabiedrības aktīvu pirkuma tādējādi, ka persona, kas iestājusies lietā, bija pārņēmusi iepriekšējā preču zīmes īpašnieka tiesības un varbūtēji pienākumus. Šajā kontekstā tai it īpaši bija jānoskaidro, vai piekrišana, ko prasītāja bija ieguvusi 1996. gada 1. jūnijā, turpināja būt spēkā pēc Vaiomingas sabiedrības aktīvu pirkuma. Ja atbilde būtu apstiprinoša, tai būtu bijis jāizvērtē, vai attiecīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma dienā šī piekrišana bija vai nebija saistoša personai, kas iestājusies lietā. Gadījumā, ja personai, kas iestājusies lietā, minētā vienošanās vairs nebūtu saistoša, Apelāciju padomei tātad būtu jāvērtē, vai prasītājam bija pietiekams pamats, kas varētu kompensēt šādas piekrišanas neesamību.
- 51 No iepriekš minētā izriet, ka otrais pamats ir jāapmierina tiktāl, ciktāl Apelāciju padome nebija novērtējusi 1996. gada 1. jūnija piekrišanas spēkā esamību, un Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 52 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam papildus saviem izdevumiem jāpiespriež atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies saistībā ar iestāšanos lietā, saskaņā ar prasītājas prasījumiem. Tā kā prasītāja nav lūgusi, lai personai, kas iestājusies lietā, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ko tā varēja darīt vēl tiesas sēdē, tai pašai jāsedz savi tiesāšanās izdevumi saistībā ar iestāšanos lietā.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA

nospriež:

- 1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 8. novembra lēmumu (lieta R 493/2002-2);**
- 2) **ITSB sedz savus, kā arī prasītājas tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas radušies saistībā ar iestāšanos lietā;**

- 3) prasītāja sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar iestāšanos lietā pati;**
- 4) persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 6. septembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

J. Pirrung